

РЕШЕНИЕ

№ 73

гр. Бургас, 25.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – БУРГАС в публично заседание на двадесет и пети октомври през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Пламен Анг. Синков

Членове: Светла М. Цолова
Петя Ив. Петрова Дакова

при участието на секретаря Петя Ефт. Помакова Нотева
в присъствието на прокурора Красимира Георгиева Кателиева (АП-Бургас)
като разгледа докладваното от Пламен Анг. Синков Наказателно дело за
възобновяване № 20212000600193 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл. 380 от НПК.

Образувано е по предложение от апелативния прокурор за възобновяване на административно-наказателното производство по ВНАХД № 1329/2020 г. по описа на Окръжен съд – гр. Бургас, с решението по което обвиняемият Б. П. Б. е признат за невиновен и оправдан по обвинение за престъпление по чл.293а от НК, постановено в производство по Глава двадесет и осма „Освобождаване от наказателна отговорност с налагане на административно наказание“.

С подаденото предложение на основание чл.380 от НПК вр. чл.70, б. „д“ от ЗАНН апелативният прокурор оспорва решението по ВНАХД №1329/2020г. на Окръжен съд – гр. Бургас като незаконосъобразно, поради нарушение на материалния закон. Намира, че въззивният съд неправилно е приложил разпоредбата на чл.9, ал.2 от НК, като е приел че извършеното от Б. деяние не е престъпно, поради своята малозначителност. Оспорват се доводите на окръжния съд, с които е прието, че обществената опасност на деянието и на дееца е явно незначителна. Прокурорът излага подробни доводи защо счита, че оправданият Б. е осъществил всички обективни и

субективни признаци на престъплението по чл.293а от НК. Изтъква, че деянието е общественоопасно, но са налице предпоставките за освобождаване на дееца от наказателна отговорност с налагане на административно наказание по реда на чл.78а от НК. Намира аргумента на съда, че стойността на неплатената сума е под минималната работна заплата за страната за 2016г. за несъстоятелен, тъй като размерът на дълга не е основание той да бъде negliжиран. Изложено е становище, че обществената опасност на дееца се засилва от обстоятелството, че той е имал финансовата възможност да заплати задължението в размер 290 лева. Прокурорът изтъква, че обществената опасност на престъплението не е висока, видно от предвиденото в закона наказание. Прокурорът предлага на апелативния съд да възобнови административнонаказателното производство по ВНАХД № 1329/2020 г. на Окръжен съд – Бургас, да отмени постановеното по него и влязло в сила решение и да върне делото за ново разглеждане от друг състав на въззивния съд. Алтернативно се прави предложение за потвърждаване на решението на Районен съд – гр. Айтос, постановено по НАХД № 322/2020г. по описа на същия съд.

В съдебно заседание пред настоящата инстанция прокурорът от АП-Бургас изразява мотивирано становище за допустимост и основателност на предложението, поради което предлага същото да бъде уважено.

Привлеченото лице Б.Б. и неговият защитник адвокат З.К. намират предложението на прокурора за неоснователно и молят да бъде оставено без уважение. Считат, че липсва обективният елемент от състава на престъплението, тъй като спорът пред гражданския съд касае премахване на постройка, а не изпълнение на парично задължение. Излагат доводи в подкрепа на въззивното оправдателно решение.

Искането за възобновяване е процесуално допустимо. Същото е подадено от процесуално легитимирано лице по чл.380, ал.1 от НПК и в срока по чл.71 от ЗАНН. Предмет на същото е влязло в сила решение, постановено в производство по Глава двадесет и осма от НПК - чл.378, ал.4 НПК, при посочено основание по чл.70, б.,д“ от ЗАНН. Разгледано по същество, искането е неоснователно. Съображенията за това са следните:

Първоинстанционното съдебно производство е било образувано по повод внесено от прокурора на основание чл.375 от НПК постановление за

освобождаване от наказателна отговорност с налагане на административно наказание по чл.78а от НК спрямо Б. П. Б. за извършено престъпление по чл.293а от НК.

С решение № 133 от 17.11.2020 г. по НАХД № 322/2020 г. по описа на Районен съд – Айтос, нарушителят Б. П. Б. е признат за виновен за това, че след като е осъден да изпълни парично задължение, представляващо съдебно-деловодни разноски, направени в първоинстанционното производство по гр.д. № 861/2015 година по описа на РС Айтос в размер на 290,00 (двеста и деветдесет) лева, с влязъл в сила на 26.08.2016 година съдебен акт – Определение V-1767/26.08.2016 година по гражданско дело № 1267/2016 година на Окръжен съд Бургас, в продължение на една година (считано от 26.08.2016 година до 26.08.2017 година) от влизане в сила не изпълнил задължението си към кредитора, въпреки наличието на парични средства или имущество, като на основание чл.293а от НК вр. чл.78а, ал.1 от НК е освободен от наказателна отговорност и му е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1 000 лева.

Първоинстанционният съд е осъдил обвиняемия Б.Б. да заплати направените по делото разноски в размер на 219,60 (двеста и деветнадесет лева и шестдесет стотинки) лева по сметка на ОД на МВР – Бургас.

По повод на подадена жалба от адв. З.К., в качеството му на защитник на Б.Б., пред Окръжен съд – Бургас е образувано ВНАХД № 1329/2020г. С постановеното по делото решение №32/12.02.2021г. въззивният съд е отменил изцяло първоинстанционното решение и вместо това признал обвиняемия Б. за невиновен и го оправдал за деянието, за което му е повдигнато обвинение. Решението на въззивната инстанция, поради своята необжалваемост е влязло в сила в деня на постановяването му – 12.02.2021г.

Бургаският апелативен съд намира за правилно становището на окръжния съд, че в настоящия случай са налице предпоставките на чл.9, ал.2 от НК.

Съгласно тази норма не е престъпно деянието, което макар и формално да осъществява признаците на предвидено в закона престъпление, поради своята малозначителност не е общественноопасно или неговата обществена опасност е явно незначителна. Съобразно задължителните за съда указания, дадени в ТР № 113 от 16.12.1982 г. по н.д. № 97/82 г., ОСНК,

разпоредбата на чл. 9, ал. 2 от НК е обща, от което следва, че тя се прилага за всички престъпления по НК, независимо от характера и санкцията им. Хипотезата на малозначителност е налице, когато деянието формално осъществява обективните и субективните признаци от състава на престъплението, но обществената му опасност, с оглед степента и характера на засегнатите обществени отношения и данните за личността на дееца, е толкова незначителна, че прави обществено неоправдано третирането на съответното поведение като престъпление и изключва наказателната репресия.

Теорията и практиката са категорични, че приемането на едно деяние за малозначително /непрестъпно/ може да се базира или на липса на обществена опасност или на безспорно установена обществена опасност, но характеризираща се с явна незначителност. В настоящия случай окръжният съд е възприел втората алтернатива.

Обществената опасност е основно, обективно, неюридическо качество на престъплението, наличието на което дава характеристиката на едно деяние като престъпно, доколкото накърнява защитени от законодателя обществени отношения. Престъпният характер на дадено деяние се определя от по-високата степен на обществената му опасност. Обстоятелствата, през призмата на които се преценява степента на обществената опасност на дадено деяние, са обекта, който се засяга /защитените обществени отношения/, характера и степента на засягане, качествата на субекта и субективните елементи на деянието извън вината – подбуди, цели, мотиви и т. н. В случая въззивният съд е направил анализ на всички елементи от състава на престъплението, необходими да се прецени приложението на чл.9, ал.2 от НК – време, място и начин на извършване на деянието, има ли настъпили вредни последици и какви са те, личността на дееца и т. н.

Правилно първоинстанционният съд е отчел обстоятелството, че престъплението по чл.293а от НК е формално /на просто извършване/, тъй като законът не обвързва съставомерността на деянието с настъпването на определени общественоопасни последици. Това престъпление засяга обществените отношения, свързани с функционирането на правосъдието, тъй като представлява посегателство над авторитета на органите на съдебната власт, което възпрепятства изпълнението на влязъл в сила съдебен акт. Видно

от вида и размера на предвидените алтернативни наказания лишаване от свобода до една година – без специален минимум и пробация по чл.293а от НК, както и от застрашения от деянието обект – то не касае съдопроизводствения процес и установяването на обективната истина от съда, нито моралните и етични принципи на съдебната система, а представлява единствено гаранция за изпълнението на постановен съдебен акт, самото престъпление не се характеризира с висока обществена опасност.

В конкретния случай безспорно е установено, че са налице всички елементи от състава на престъплението: 1) налице е влязъл в сила съдебен акт, установяващ парично задължение за дееца – Определение № V-1767 от 26.08.2016г. по ч.гр.д. № 1267/2016г. по описа на ОС – Бургас, което като окончателно е влязло в сила на датата на постановяването му; 2) наличието на парични средства или имущество у дееца, позволяващи изпълнение на задължението – такива са установени със заключението на съдебно-счетоводна експертиза, изготвена на досъдебното производство и 3) неизпълнение на същото задължение в срок от една година от влизане в сила на съдебния акт. По делото е установено, че в периода 26.08.2016г. – 26.08.2017г. не е извършено цялостно или частично заплащане на дължимата сума от 290 лева.

Установената фактическа обстановка по делото по категоричен начин установява много ниска степен на увреждане на обществените отношения. Правилно ОС – Бургас е посочил ниската стойност на предмета на престъплението, а именно дължимата сума от 290 лева, която е под минималната работна заплата за страната през 2016г. от 420 лева. Настоящият съдебен състав се присъединява и към становището на ОС – Бургас, че възможността дългът да бъде събран по реда на съдебното изпълнение допълнително намалява обществената опасност на деянието. Още повече, че по делото са налице данни за образувано изпълнително дело 20178010400159 по описа на ЧСИ Трифон Иванов за събиране на процесния дълг, за което Б. е бил уведомен с покана за доброволно изпълнение изх.№ 879/02.03.2017г. Вярно е, че образуваното изпълнително дело не може да оневини длъжника за бездействието му, но гарантира удовлетворяване на кредитора, предвид установената от съдебно-счетоводната експертиза наличност на средства и имоти, притежание на Б.. Следва да се отбележи, че по делото липсват данни за развитието на изпълнителното производство. Същото е образувано въз

основа на изпълнителен лист от 21.02.2017г. в инкриминирания едногодишен период по чл.293а от НК (от 26.08.2016г. до 26.08.2017г.). Не е ясно към кои имущества на длъжника е насочено изпълнението, налагани ли са възбрани на недвижими имоти на Б. в този период, които биха могли да му попречат да ги продаде и съответно да погаси дълга си, и като краен резултат налице ли е събиране на вземането и евентуално кога е станало това. От значение е и обстоятелството, че не са установени каквито и да е данни Б. да е препятствал принудителното изпълнение.

Настоящият съдебен състав се солидализира със становището на въззивния съд относно ниската обществена опасност на самия деец. Последната е резултат от чистото му съдебно минало и напредналата му възраст. Към добрите му характеристични данни следва да се има предвид и обстоятелството, че като пенсионер към инкриминирания период Б. е получавал месечна пенсия от 177, 85 лева, която е значително под минималния несеквестрируем праг за съответния период от 420 лева в размер на една минимална работна заплата за 2016г. Видно от заключението на съдебно-счетоводната експертиза Б. няма други доходи, нито автомобили. Негова собственост са три недвижими имота – представляващи ниви в землището на с.Вресово, общ. Руен, обл. Бургас, които са бавноликвидно имущество. Правилно ОС – Бургас е отчел и подбудите за неплащане на дълга като субективен елемент на деянието извън вината, а именно влошените съседски отношения между кредитора Курти Драгнев Куртев и длъжника Б. П. Б..

С оглед на гореизложеното настоящият съд не намира Бургаският окръжен съд да е нарушил закона и да е дал повод за възобновяване на делото, поради което предложението на Апелативния прокурор, с релевирани доводи за наличие на основанията по чл.70 б.,в“ от ЗАНН, е неоснователно и като такова следва да бъде оставено без уважение.

Водим от горното, Бургаският апелативен съд

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на Апелативния прокурор за възобновяване на производството по ВНАХД № 1329/2020 г. по описа на Окръжен съд – Бургас.

Решението не подлежи на обжалване и протест.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____